

Les bruixes de la bauma de la Quintana

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament: A 250 metres per pista forestal de la carretera B-433, punt quilomètric 11'000

Coordenades:

Latitud: 41.92778
Longitud: 2.05144
UTM Est (X): 421353
UTM Nord (Y): 4642193

Classificació

Número de fitxa: 08151 - 235
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Només alguns dels veïns més grans del municipi recorden la rondalla.
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Fitxes associades:
[La Quintana](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 26/04/2007 - 02:00

Descripció

Les reunions que celebraven els dissabtes de lluna plena a la nit les bruixes lluçaneses eren conegudes amb el nom de "samaniat".

Un d'aquests indrets era la bauma de les bruixes de la Quintana d'Oristà. Allà es diu que hi preparaven les malifetes que farien fins que la lluna tornés a fer el ple. En aquest lloc també congriaven fortes pedregades a l'estiu.

Quan hi havia un temporal sortien de la bauma i anaven fins a la Gavarresa, concretament en el revolt que fa la riera davant mateix de la Quintana, un lloc d'aigües tranquil·les i manses, cosa que les bruixes aprofitaven per fer els seus conjurs. Quan el temporal arribava damunt mateix de la Gavarresa, sortien de l'aigua i pujaven damunt de les bromes que anaven davant del temporal per tal de provocar grans pedregades. Si el temporal no travessava la Gavarresa, no hi tenien res a fer; en canvi, si aconseguien que el temporal travessés la Gavarresa de llevant a ponent, pedra segura. La pedregada que queia destrossava totes les collites: era un temporal amb gran quantitat de pedra, molta aigua, vents huracanats i molts llamps i trons. La pagesia de la banda de ponent de la Gavarresa, quan hi havia el temporal a la banda de llevant, afirmava "Ja podeu anar a fer fum de llorer i encendre el ciri del monument, que les bruixes no puguin travessar la Gavarresa i, d'aquesta manera, puguem aturar la pedregada". Si els campaners dels pobles tocaven ben fort les campanes, entre el fum i el so de les campanes les bruixes quedaven molt atabalades i perdien el control de la tempesta i no pedregava.

Aquesta creença es va arrelar de tal manera que encara avui hi ha persones que quan veuen temporal a l'altra banda d'Oristà, solen dir: Si arriba a travessar la Gavarresa, pedra segura.

Observacions:

Aquesta versió, de títol complet "Les bruixes de la bauma de la Quintana i els temporals", va ser recollida i escrita per Jordi Torres i Sociats en el llibre "Bruixes a la Catalunya interior".

Bibliografia

TORRES, Jordi (2002). Bruixes a la Catalunya interior. Farell.

